

Widnesbyrd om, i hvør stor en Deel af Slesvig den danske Nationalitet og Zuffet om Gjenforening med det gamle Fædreland er fremherskende. Men paa den anden Side staae ikke blot enkelte Foranstaltninger, men den hele Fremgangsmaade, som følges imod denne Befolkning, i skærende Strid med Pragerfredens Tilfagn og den Udfigt, der derved gaves.

Hver Dag bringer os nye Beviser paa den sorgelige Tilstand, som er bleven Følgen deraf.

Overfor saadanne Kjendsgjerninger, som ogsaa udenfor Danmarks Grændser have vaakt Opmærksomhed og Misbilligelse, kan den danske Rigsdag ikke stilles ad uden for Deres Majestæt at udtale den inderlige og smertelige Deeltagelse, hvormed vi, ligesom det hele danske Folk, have fulgt vore slesvigiske Brødre under alle de Lidelser, som de maae udholde for deres trofaste danske Sind.

Men ligesom vi vide, at Befolkningen i Nord-slesvig ikke er bleven svækket i sit Mod eller i sin Tro paa Fremtiden, saaledes udtale ogsaa vi for Deres Majestæt, som vor faste Fortrøstning, at den Retfærdighedshandling imod Danmark, som tilfigtedes ved Bestemmelsen i Pragerfreden, vil blive fuldbyrdet, fuldbyrdet saaledes, at der tilveiebringes den sande, i Befolkningens Zuffe begrundede, Adskillelse imellem hvad der vil høre til Danmark og hvad der vil høre til Tydskland, og det uden at der i denne Ordning nedlægges Spiren til fornyet Forvikling og Strid.

Dg naar vi ligesom hele det danske Folk med udeelt Glæde vilde hilse en saadan Opgjørelsens Dag mellem Danmark og Tydskland, saa vilde dette ogsaa være, fordi vi dele den af Deres Majestæt udtalte Overbeviisning, at herved og kun herved vil den Grundvold være lagt, hvorpaa et varigt og oprigtigt Venfabsforhold kan bygges imellem Danmark og vort sydlige Nabofolk.
